

LA PARÀBOLA DELS TALENTS

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

El text evangèlic de la paràbola anomenada *dels talents* cal interpretar-lo en relació amb el Regne de Déu i amb l'actitud que ens cal viure cada un en el temps present fins al retorn del Senyor.

Amb la paràbola dels talents el Senyor avui de nou ens ha cridat a treballar amb tota responsabilitat. Un dia ens haurem de presentar davant de Déu i ens preguntarà com hem viscut o, millor, com hem estimat.

Els talents de la paràbola no són contemplats com la llavor que es colga a la terra i creix pel seu compte, sinó que els talents que hem rebut cadascun som nosaltres que hem d'imprimir en ells el dinamisme que els farà dur a terme tot el seu potencial.

Tots hem rebut uns talents dels quals se'ns demanarà comptes. Quan el Senyor torni, perquè tornarà!, cal que ens trobi actius exercint els propis talents i tenint cura de tot el que ens ha encomanat. Cal ser bons administradors i treballar amb tota responsabilitat.

Tenir una imatge de Déu temible paralitza. En canvi la seva bondat ens motiva a desenvolupar els nostres talents. I no oblidem que l'amo encomana a cadascú i amb tota justesa, segons la seva *capacitat*.

Un element també essencial d'aquesta paràbola és la imatge del banquet, perquè el premi que rebrem per haver fet fructificar els talents és tenir un lloc en el banquet del Senyor.

Quin goig llegir al final de la paràbola que la nostra vida, si ha estat fidel s'acabarà en un banquet a la casa de Déu! Diu: «Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor». Fer fructificar els talents que hem rebut és el compromís fonamental dels qui estem al servei del Regne de Déu a la terra.

«El qui n'havia rebut cinc, diu la paràbola, anà de seguida a negociar-hi!». És aquell córrer que sant Benet vol que visqui el monjo.

La vida cristiana ha d'estar marcada per una actitud de responsabilitat i de fidelitat a l'escolta de la Paraula del Senyor, i també per una joiosa i activa resposta.